

den Forandring, at Lov Nr. 124 af 15. April 1930 om statsautoriserede Revisorer, se Aarbog 1929—30, Side 194, var indarbejdet i Stedet for det Afsnit om Revisorer, som Lovforslaget tidligere har indeholdt.

Ministeren gennemgik ved Lovforslagets Fremsættelse dets tidligere Historie: at det i 3 Rigsdagssamlinger har været fremsat i Landstinget uden at komme videre end til 1. Behandling og i Udvalg, og sagde, at han havde overvejet, om der overhovedet var Rimelighed i at forelægge Forslaget paa ny, og han havde da besluttet sig til som et sidste Forsøg at forelægge Forslaget i Folketinget, idet han erklærede sig villig til at forhandle om dets Enkeltheder.

Ved 1. Behandling i Folketinget var Socialdemokraternes Ordfører *J. P. Larsen*, der fremhævede Nødvendigheden af en Revision af den gældende Næringslov og gennemgik Lovforslaget i Hovedpunkterne, idet han i øvrigt henviste til den detaillerede Gennemgang i et Udvalg og haabede paa et godt Resultat deraf. — Venstres Ordfører *J. C. A. Larsen* beskæftigede sig ligeledes med en Række af Lovforslagets Bestemmelser og kritiserede flere, men udtalte dog sit Partis Tilslutning til at søge Lovforslaget gennemført saa hurtigt som muligt. Ogsaa de Konservatives Ordfører *Hendriksen* stillede sig paa samme Maade og tilsagde ligeledes sit Partis Medvirken til at naa en for de mange i Sagen interesserede Parter tilfredsstillende Løsning. De Radikales Ordfører *Rasmussen (Gylling)* anbefalede Lovforslaget, medens Retsforbundets Ordfører *Geert-Jørgensen* ud fra hans Partis Standpunkt, »Frihedens Standpunkt, Frihed ud til dens yderste Konsekvenser, men altid Frihed under det personlige Ansvar«, var imod flere af Lovforslagets Bestemmelser, der gaar i modsat Retning.

Til Lovforslagets 2. Behandling stillede en lang Række Ændringsforslag, de fleste af Ministeren med hele Udvalgets Tilslutning, men adskillige ogsaa af Mindretal indenfor Udvalget. Dette modtog Repræsentanter for mange Institutioner og Organisationer, som fremsatte deres Ønsker, samt desuden en Række skriftlige Henvendelser, og man bestræbte sig for saa vidt muligt at imødekomme de saaledes fremførte Ønsker, »idet det herved — i Overensstemmelse med, hvad der er tilkendegivet fra de paagældende Erhvervs Side — har været en Forudsætning, at de Bestemmelser angaaende Regulering af Adgang til at drive Næring og af de Former, hvorunder dette kan ske, som opretholdes ved de stillede Ændringsforslag, ikke fra Erhvervslivets Side vil blive benyttet paa en Maade, der strider mod Forbrugernes og det øvrige Samfunds Interesser.«